Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2006–2007

30 572 Wijziging van belastingwetten ter realisering van de doelstelling uit de nota «Werken aan winst» (Wet werken aan winst)

Nr. 24 **BRIEF VAN DE MINISTER VAN FINANCIËN**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 september 2006

Tijdens de plenaire behandeling d.d. 26 september jl. van het bovengenoemde wetsvoorstel heb ik toegezegd op enkele punten schriftelijk nader in te gaan.

Hierbij bied ik u die nadere reactie aan.

De Minister van Financiën,
G. Zalm

KST101243
0607tkkst30572-24
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2006

Reactie op enkele punten uit de plenaire behandeling d.d. 26 september 2006 over het wetsvoorstel Werken aan winst

1. Amendement nr. 23 inzake octrooibox en achterwege blijven activering

Het onder nr. 23 ingediende gewijzigde amendement van het lid Crone berust op de vrees dat de in de tweede nota van wijziging aangepaste tekst van artikel X ertoe zou kunnen leiden dat van de octrooibox geen gebruik gemaakt kan worden als de voortbrengingskosten van een immaterieel activum ineens zijn afgeschreven, omdat in dat geval mogelijk geen sprake zou zijn van een bedrijfsmiddel.
De belastingplichtige die de voortbrengingskosten van een immaterieel activum activeert, kan deze kosten door het voorgestelde artikel 3.30, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 ineens afschrijven. Per saldo is het resultaat dat een bedrag gelijk aan deze kosten buiten de octrooibox ten laste van de winst komt. Door de afschrijving ineens verliest het immateriële activum echter niet zijn karakter van bedrijfsmiddel.[1] Voor de vrees van de heer Crone bestaat derhalve geen reden zodat het amendement naar mijn oordeel overbodig is.

2. Tuinbouwkassen

Door de heer Crone is gevraagd of tuinbouwkassen ook in andere landen fiscaal voor de afschrijving als een gebouw worden aangemerkt.

Bij de andere EU-lidstaten is ondershands navraag op dit punt gedaan. Van de landen die op deze korte termijn informatie hebben verschaft, blijkt dat in bijna al die landen tuinbouwkassen voor de fiscale afschrijving worden aangemerkt als gebouw. Het betreft België, Denemarken, Duitsland, Finland, Hongarije, Letland, Polen, Slovenië, Tsjechische Republiek, Zweden. In Frankrijk bestaan geen constructies die vergelijkbaar zijn met onze kassen. Als zij wel zouden bestaan, zouden zij vermoedelijk als gebouw worden aangemerkt. In Italië gaat het vermoedelijk om verplaatsbare constructies.

3. Amendement nr. 22 inzake MKB-vrijstelling en staking

In de tweede nota van wijziging is een verruiming opgenomen van de MKB-winstvrijstelling. Deze verruiming houdt in dat een ondernemer in het stakingsjaar ook recht heeft op de MKB-winstvrijstelling ook als hij niet voldoet aan het urencriterium, mits de stakingsaftrek in dat jaar geldt en hij drie of meer van de vijf voorafgaande jaren wel aan het urencriterium voldeed. De heer Rouvoet heeft gevraagd of deze formulering onbedoelde effecten kan hebben. Hij vraagt zich af of wel recht bestaat op de MKB-winstvrijstelling als de stakingsaftrek nihil is. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij een langlopende staking van een gehele onderneming, waarbij de volledige stakingsaftrek van € 3630 al in een eerder jaar is verbruikt. Voorts kan de stakingsaftrek nihil zijn als de stakingsaftrek al bij een eerdere staking van een andere onderneming is benut. Om te voorkomen dat in dergelijke situaties geen recht bestaat op de MKB-winstvrijstelling, heeft de heer Rouvoet onder nr. 22 een amendement ingediend. Daarin wordt voorgesteld om de verwijzing naar de stakingsaftrek te laten vervallen en te vervangen door een formulering die is ontleend aan artikel 3.79, eerste lid, Wet IB 2001, de bepaling inzake de stakingsaftrek. Achteraf kan ik mij voorstellen dat niet direct duidelijk is hoe de voorgestelde bepaling op dit punt moet worden gelezen. Op grond van het voorgestelde artikel 3.79a, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 inzake de MKB-winstvrijstelling is vereist dat de stakingsaftrek voor de ondernemer geldt. Volgens artikel 3.79, eerste lid, geldt de stakingsaftrek

[1] In dit verband kan worden gewezen op het arrest HR 15 september 1993, nr. 28 983, gepubliceerd in BNB 1993/328, waarin de Hoge Raad inzake kosten van ruilverkaveling overwoog: «De omstandigheid dat belanghebbende, naar het Hof heeft vastgesteld, het jaarlijks te activeren bedrag heeft gelijkgesteld aan het bedrag van de jaarlijkse afschrijving, en deze bedragen bij de berekening van de winst met elkaar heeft gecompenseerd, vormt onvoldoende grond om hem de aanspraak op een investeringsbijdrage ter zake van de onderhavige investering te ontzeggen».

voor de ondernemer die in het kalenderjaar winst behaalt met of bij het staken van een of meer gehele ondernemingen, of door de afname van de oudedagsreserve na een geruisloze doorschuiving of omzetting van de gehele onderneming. Uit de formulering «stakingsaftrek geldt» is af te leiden dat de omvang van de stakingsaftrek niet van belang is. Zou die omvang wel van belang zijn, dan zou een formulering zijn gekozen waarin het werkwoord «genieten» voorkomt. De MKB-winstvrijstelling kan dus ook van toepassing zijn als het bedrag van de stakingsaftrek op grond van artikel 3.79, vierde lid, nihil is. Als de liquidatie van een gehele onderneming zich bijvoorbeeld over twee jaar uitstrekt en de stakingsaftrek van € 3630 volledig in jaar 1 wordt genoten, is de MKB-winstvrijstelling zowel in jaar 1 als jaar 2 van toepassing als de ondernemer aan de «drie uit vijfjaarseis» voldoet. Voorts is de MKB-winstvrijstelling van toepassing als de stakingsaftrek al bij een eerdere staking van een andere onderneming is genoten.
Een wijziging van de voorgestelde bepaling is naar mijn mening dus niet nodig. Mocht de heer Rouvoet er toch de voorkeur aan geven om de formulering van de bepaling bij amendement te verduidelijken, dan zou daarin ook de afname van de oudedagsreserve na een geruisloze doorschuiving of omzetting van de gehele onderneming moeten worden genoemd.